

Jeg vil bare sige, at jeg er enig i de bemærkninger, der er faldet fra hr. Jørgen Estrups side, fra hr. Kristen Touborgs side og fra fru Kirsten Jacobsens side, om, at den måde, valget fandt sted på sidste år, var i nærheden af det skandaløse. Jeg kender ikke nærmere til valget i år, men jeg vil i hvert fald gøre mit til, at man fra Det Konservative Folkepartis side også får taget fat om den sag, så vi kan få nogle regler og nogle valgprocedurer, der er anstændige i Nykredit.

Keld Albrechtsen (EL):

Dette lovforslag indeholder på nogle punkter ting, som Enhedslisten finder er fornuftige, enkelte forbedringer af tilsynet. Men i alt væsentligt er lovforslagets hovedpunkt udtryk for en fortsættelse af en udvikling, som Enhedslisten er dybt og inderligt imod. Det er en udvikling, som andre ordførere, bl.a. fru Kirsten Jacobsen og hr. Kristen Touborg, har været inde på. Så det vil jeg ikke gentage, men blot sige, at Enhedslisten er enig heri.

Det er en forkert udvikling, hvor vi bevæger os væk fra andelsdemokratiet og over i en form for bankkapitalisme. Vi må stille os det spørgsmål, eller rettere sagt vi må stille regeringen og ministeren følgende spørgsmål: Hvorfor skal realkreditte nu via datterselskaber have øgede muligheder for at kaste sig ud i nye privatkapitalistiske eventyr, som vi allerede har set tilstrækkeligt til også inden for den sektor?

Jeg kan som boligforeningsmand ikke lade være med også at stille dette spørgsmål: Hvordan kan det være, at et stort flertal i Folketinget har været så optaget af at begrænse boligforeningernes muligheder for at lave accessorisk virksomhed og sagt til boligforeningerne, at de skal beskæftige sig med det, som de er gode til? Vi har vedtaget en lov med et flertal, som klart har præciseret, hvad der er boligforeningernes opgave, og hvad der ikke er boligforeningernes opgave. Det var en tilfredsstillende lov, måske nok lidt stram, men vi medvirkede til den, fordi det var fornuftigt at foretage en sådan afgrænsning.

Men på dette område er regeringen altså underlagt en helt anden logik. Her er man i færd med at ødelægge de institutioner, som oprindeligt har fungeret som demokratiske institutioner, som låntagernes demokratiske redskaber til at sikre sig gode og billige lån i fast ejendom. Dette skal nu ødelægges, og den ødelæggelse har jo været i gang gennem længere tid.

Hr. Frank Dahlgaard pegede på et afgørende spørgsmål i den forbindelse, og det vil jeg også gerne bede om at vi får meget omhyggeligt belyst under udvalgsarbejdet. Det er spørgsmålet om, hvordan man egentlig sikrer sig, at der, når en kreditforening kaster sig ud i privatkapitalistisk virksomhed via et datterselskab, så ikke opstår en forbindelse med dette datterselskab, som kan trække kreditforeningen ud i alvorlige økonomiske problemer.

Ministeren er selv inde på det i bemærkningerne til lovforslaget, hvor der bl.a. tales om, at der kan opstå såkaldt smittefare, og at der kan opstå tilfælde af de facto-hæftelse, hvor kreditforeningen altså kommer til de facto at hæfte for, hvad der foregår i datterselskabet.

Disse problemer løses jo ikke gennem den bemyndigelse, der ligger i lovforslaget. Jeg tror ikke, at man skal gøre sig nogen som helst illusioner om, at man kan styre det ved hjælp af den bemyndigelse, men jeg må i hvert fald stille det samme spørgsmål, som hr. Frank Dahlgaard stillede: Hvordan kan vi overhovedet få sikkerhed for dette? Jeg mener, at det må blive et meget afgørende spørgsmål at få belyst under udvalgets arbejde.

Jeg synes desuden, at det var interessant at høre diskussionen om forholdene i Nykredit. På den baggrund kunne man jo forestille sig, at i hvert fald SF, Enhedslisten, Fremskridtspartiet og måske også Det Konservative Folkeparti kunne nå frem til at stille et ændringsforslag om forbedring af demokratiet inden for denne sektor. Det synes jeg ville være en meget interessant tanke, hvis det kunne lade sig gøre, og det ville dog repræsentere så mange medlemmer af Folketinget, at man skulle tro, at det måtte gøre indtryk – også på hr. Jørgen Estrup.

Jeg synes, det var lidt synd for hr. Jørgen Estrup, at han følte sig underlagt denne forfærdelige nødvendighedens lov, som fuldstændig lammede hans muligheder for politisk handling. Det var lidt synd og vel i virkeligheden heller ikke, hvad hr. Jørgen Estrup selv ønsker sig. Så jeg vil foreslå hr. Jørgen Estrup, at han lytter til de fire partier, som klart har givet udtryk for, at de ønsker en sådan ændring i demokratisk retning, og at vi får det med i lovforslaget.

Jeg synes i øvrigt også, at det var en god tanke, fru Kirsten Jacobsen kom med om en styrkelse af folketingsudvalgets indsigt, en indsigt, der ikke alene skal gælde i de tilfælde, hvor det er for sent, men som også skal gælde i de tilfælde, hvor der stadig væk kan gøres noget.